

Z A P I S N I K

o primljenim obavještenjima

Sastavljen kod ovlaštenog starešine Organa bezbednosti Vojne pošte 7280
KNIN dana 13.02. 1992. godine u 10.10. časova, na
 osnovu člana 151. stav 2. Zakona o krivičnom postupku povodom
 ubijstva porodice Čengić Drage dana 18.01.1992. godine u s. Ervenik, SO Knj

P r i s u t n i:

Ovlašćeni starešina OB kapetan I klase Dragomir Pećanac
 Davalac obavještenja v/o Slobodan Kovačević
 Zapisničar GL Šladić Snježana

Pristupio je pozvan SLOBODAN KOVAČEVIĆ čin v/o
od oca Lazo rođen 06.09. 19 67. godine u s.
Ervenik opština KNIN SR Hrvatska
 na službi u 2. br TO sa boravištem u s. Ervenik

i pozvan da iznese sve okolnosti i činjenice koje su mu poznate u vezi sa predmetnim događajem, dobrovoljno je dao sledeća obavještenja i pristao da se o tome sačini ovaj zapisnik:

"Nisam siguran kojeg datuma sam izvršio zajedno sa Travica Damirom, od oca p. Drage i Travica-Nebojšom od oca Stevana ubijstvo Čengić Drage, Čengić Nevenke, i njihovo dvoje maloljetne djece, ali sam siguran da smo to uradili onog dana kada su u s. Rupama poginula tri mještanina s. Ervenik i to Kovačević Nedjeljko, Kovačević Rajko i Vrcalin Rade.

Tog dana oko 12,00 časova čekao sam autobus za Knin na autobusnoj stanici u s. Ervenik, kada je do mene došao Travica Damir, svojim automobilom zelenim "fićom", i rekao mi da su poginula tri naša mještanina tog jutra u s. Rupe. Nakon toga Damir i ja smo otišli njegovoj kući, u kojoj je ujedno smještena i kafana "Taverna", Damirovo vlasništvo, te smo u kuhinji njegove kuće popili dvije ili tri rakije, a nakon toga otišli smo u Knin da dovezemo Damirovu majku u selo jer im je bila slava sv. Jovan. Iz Knina smo se Damir i ja, sa njegovom majkom vratili oko 17,00 časova, čega se dobro sećam jer još nije pao mrak. Kad smo se vratili iz Knina u s. Ervenik, ponovo smo otišli u kuhinju kuće Damira Travice. Zatim su kod nas došli prvo Gorko Kovačević od oca Obrada, zvani Žuti, Mile Kovačević, od oca Ljubana, zvani Mimo, a zatim su došli Travica Nebojša od oca Stevana i Travica Dragan od oca Pere. Sjećam se da su Travica Dragan i Travica Nebojša došli kod Damira iz razloga da se dogovore oko odnošenja vina kući pokojnog Kovačević Nedjeljka i da se dogovore o tome ko će od nas kome ići da izrazi saučeeće porodicama poginulih trojice mještana.

Slobodan Kovačević

02007206

se sjećam da smo Damir i ja oko 18,30 časova sjeli u njegovo auto. Metodno je Damir uz moju pomoć unio bačvu sa 50 litara vina u auto se odvezli do kuće pokojnog Kovačević Nedjeljka. Izrazili smo sa njegovoj rodbini i ukućanima i tu smo se zadržali oko 1-1,5 sat vremena.

se potpuno tačno da li smo se Damir i ja dogovarali o tom kako i način da protjeramo preostale Hrvate iz našeg sela, ali mislim da lo i u toku vožnje i u toku objedovanja kod moje kuće, gdje smo rektno od kuće pokojnog Nedjeljka Kovačevića. Dok smo Damir i ja u mojoj kući bili smo sami i tu sam i tada najverovatnije ja pre- a idemo definitivno protjerati preostale Hrvate iz s. Ervenik i ka oko njega. Tada mi je bilo poznato, a mislim da je to bilo poznat- iru da su u selu Ervenik ostali sledeći mještani hrvatske nacional- Čengić Drago, njegova supruga Nevenka i njihovo dvoje djece, otac ó Drage, Josip, sa svojom suprugom i Đakulović Petar ili Pavle, supruga i jedan sin. Nisam bio siguran dali je u selu ostao Đakulo- r ili Pavle ali sam odlično poznao mjesto gdje se nalazi kuća tog oji je ostao u selu sa svojom porodicom.

sa Damirom došao u moju kuću iz kuće pokojnog Nedjeljka Kovačevića sam obučen u crnu kožnu jaknu, farmerice i patike, a nakon što sam otišao sam u svoju spavaću sobu gdje sam se presvukao u tamnu maniformu i obuo vojničke čizme. Presvukao sam se u maskirnu uniformu ga što se u njoj bolje osjećam kao i iz razloga da zaštitim sebe da me niko ne prepozna kada budem izvršavao radnje koje smo Damir i orili, a koje se odnose na protjerivanje preostalih meštana Hrvati- onalnosti s. Ervenik. U svojoj sobi, ispod kreveta držao sam au- pušku sa sklapajućim kundakom, koja je karakteristična po tome što jevi iznad drvene obloge, u dužini 5-6 centimetara bila izgrizena relinom koja mi je na pušku odnosno na njen taj dio pala još u toku juna mjeseca 1991. godine. Na pušci je bio zakačen kožni remnik. sobe sam iznio tu automatsku pušku sa sklapajućim kundakom kojoj voj, dvije ručne bombe crne sa kašikom i svoj nož ručne izrade du- 30 centimetara, od čega oštrica dužine 20 centimetara, a drška de- timetara. Oštrica tog mog noža ima sječivo samo sa jedne strane, sječiva i drške se nalazi metalni štitnik za prste, a drška je od kože crne boje i na kraju drške se nalazi metalna kugla prečnika oko timetra sivo-bjelkaste boje. U džepovima pantalona, sa strane nala- ni se vunene vojničke rukavice i vojnička potkapa. Kad sam uzeo na- i obukao se ušao sam u kuhinju kod Damira, a zatim smo zajedno automobilom otišli u njegovu kuću i ušli u kuhinju. Zaboravio sam a futrolu svog noža pa ću to uraditi sada: korice mog noža su i, odnosno ja sam ih izradio od vojničkog, žutog, kožnog opasača, i bio spojen metalnim zakivkama koje mi zovem rabatini. Na vanjskoj orica ja sam iscertao hemijskom olovkom štit i u njemu "4 S", tj. ndži".

došao u kuhinju Damira Travice zatekao sam Damirovu majku Milicu, mirovu Mariju, Stevana Popića, od oca Milana i Milenu Popić, od ; zovu Stešina. Kada smo ušli u kuhinju Damir je odmah otišao u u da se presvuče, a ja sam ostao u kuhinji sa licima koje sam već kuću Damira Travice smo najverovatnije stigli oko 20,00 časova. nekoliko minuta Damir Travica se vratio iz svoje sobe i ušao u ku- učen u crnu trenerku, na glavi je imao neku čudnu čipkastu maramu, ma je najverovatnije imao neke žute američke čizme.

Đakulović

Od naoružanja Damir Travica je sa sobom u kuhinju donio tri ili četiri pakovanja eksploziva "TNT" u koja pakovanja je bila stavljena crvena korda i sa sobom je nosio kratač. Kratač je skraćena lovačka puška, sa rukohvatom za jednu ruku, i kratač kojeg Damir Travica posjeduje ima vukove (kokote). Upravo taj kratač sam često puta vidjao kod Damira i znam da je njegov iz razloga što smo i prije zajedno išli u lov na zečeve, te bi tom prilikom Damir nosio kratač. Njegov kratač ima dvije vodoravne cijevi i kalibra je 16 mm, a ukupne je dužine oko 40-50 centimetara.

Naoružanje smo Damir i ja uzeli s ciljem i namerom da pucanjem u kuće meštana hrvatske nacionalnosti iste zaplašimo i otjeramo ih iz našeg sela. U kuhinju Damira Travice, iza vrata nalazio se jedan ručni bacač "ZOLJA", koji sam ja još u kuhinji uzeo i stavio preko ledja. Sva lica koja sam nabrojao da su se nalazila vidjela su i mene i Damira u odjeći koju sam opisao, kao i sa naoružanjem koje sam opisao.

Nakon kratkog vremena Damir i ja smo izašli iz kuće. Nemogu se tačno sjetiti da li je Damir meni objašnjavao način upotrebe eksploziva u kuhinji ili kad smo izašli iza kuće, ali sjećam se da korda nije bila uvučena u sva pakovanja "TNT", te smo Damir i ja to uradili ili u kuhinji ili iza kuće.

Neznam da li sam vidio pištolj u Damirovoj ruci u kuhinji ili kad smo izašli iza kuće, kod kukuruzane, ali sam siguran da je Damir posjedovao pištolj, jer mi ga je kasnije lično i dao i ja sam ga stavio u džep. Najverovatnije kada smo se Damir i ja nalazili kod kukuruzane, neposredno iza Damirove kuće, do nas je došao Travica Nebojša, od oca Stevana, kojeg mi zovemo Nebesilo. Nesjećam se dobro, ali je vjerovatno Damir rekao Nebojši Travici "Nebesilo nemoj šta da govoriš, ti voliš pričati, idemo da proćeramo ove Hrvate i nemoj slučajno da kome kažeš". Tu smo, kod Damirove kuće planirali da prvo odemo do kuće Drage Čengića koja se nalazi na udaljenosti na oko 200 m od Damirove kuće, pa zatim u zaseok Đakulović, do kuće Pavla ili Petra Đakulovića, a zatim do kuće Josipa Čengića u zaseok Čengići. Nismo mnogo razmišljali, ni Damir ni ja, o tome kako protjerati preostale Hrvate, ali smo planirali da eksplozivom srušimo kuću Drage Čengića, Pavla ili Petra Đakulovića i kuću Josipa Čengića, a da ih nakon rušenja zapalimo, te da na taj način onemogućimo njihovo daljnje življenje u našem selu. S ciljem kojeg sam prethodno opisao krenuli smo ja, Damir Travica i Travica Nebojša prema kući Drage Čengića. Išli smo prečicom preko jednog vinograda i izašli na glavni put koji izvodi iz sela Ervenik ka zaseoku Šašići kod kuće Branka Balaća, a zatim smo glavnim putem krenuli u zaseok Šašiće, prema kući Čengiće Drage.

Došli smo do žičane ograde kojom je ogradjeno dvorište Drage Čengića. Ja sam nogom udario u drvena vrata koja se nalaze na ogradi i ja sam prvi ušao u dvorište Čengiće Drage. Iza mene su u dvorište ušli Travica Damir i Travica Nebojša. Od žičane ograde do ulaznih vrata u kuću Drage Čengića ima oko 10-15 metara. Cijelo to vrijeme dok smo prilazili kući lajao je pas Drage Čengića. Ja sam prvi došao do ulaznih vrata u kuću Drage Čengića, prethodno sišavši niz nekoliko stepenica koje izvode do ulaznih vrata kuće i pokucao sam na vrata. Dok sam silazio niz stepenice i prilazio ulaznim vratima kuće automatsku pušku sam držao "na gotovs", a tako sam je držao i kada je, poslije mog kucanja vrata otvorio Čengiće Drago, vlasnik kuće. U vrijeme kada je Drago otvorio vrata Damir Travica i Nebojša Travica su se nalazili na oko 5-6 metara iza mene.

Kada je Čengiće Drago otvorio vrata bio je ne naoružan i rekao mi je, koliko

Colopani Kobac

se sjećam "Šta vi tražite ovdje, ovo nije vaše". Prethodno, čim je Drago otvorio vrata ja sam ušao u kuću bez njegovog odobrenja i odgurnuo ga. Prostorija u koju sam ja ušao je bila kuhinja jer u kući Drage Čengića nije bilo hodnika, već se direktno iz vana ulazilo u kuhinju. Kada je Drago meni rekao ono što sam naprijed naveo ja sam njemu, koliko se sjećam, rekao sledeće: "Jesili vidio šta se desilo našim momcima, majku vam ustašku jebem", nakon čega je Drago još nešto rekao, ne sjećam se šta i ja sam odmah iz svoje puške koja je sa cijevi bila uperena u Dragu, u visini njegovog grudnog koša, ispalio jedan rafal i pogodio ga, najverovatnije sa tri do četiri metka u predelu grudi. Zaboravio sam da kažem da ja uvek držim napunjenu pušku, odnosno metak u cijevi, a da sam tom prilikom otkočio pušku i stavio je na rafalnu paljbu, znači na prvo koljeno, kad sam prilazio kući Drage Čengića, a već sam bio u dvorištu.

Kada sam ušao u kuhinju vidio sam da u odnosu na ulazna vrata Čengiće Nevenka sjedi pravo nasuprot ulaznim vratima na udaljenosti na oko 3-4 metra od vrata, sjedila je na stolici desno od kuhinjskih elemenata, najverovatnije, koliko se sjećam pored njene desne noge je stajao ili bio naslonjen na nogu njihov mlađji sin, a stariji sin, koliko se sjećam je sjedio ili ležao na kauču koji se nalazio lijevo od ulaznih vrata, a u odnosu na Nevenku desno.

Kada sam ispalio rafal u Dragu Čengića, Drago Čengiće je bez riječi i uzvikao na pod na mjestu gdje je stajao. Odmah zatim, koliko se sjećam Nevenka je i dalje sjedeći na stolici rekla meni, koliko se sjećam, "Šta radite to majku vam četničku" i neposredno iza tih njenih riječi Damir Travica koji je za to vrijeme ušao u kuhinju iza mojih leđa je ispalio jedan metak iz svog kratača u pravcu Nevenke. Odlično se sjećam da je Nevenki glava klonula, ali je bila živa, jer je Damir nije dobro pogodio i ja sam prišao Nevenki vadeći nož iz korica i nož joj stavio pod grlo. Nevenki sam prišao licem u lice, mlađje djece je koliko se sjećam ležalo preko njene noge, a ja sam Nevenku lijevom rukom uhvatio za kosu, desnom rukom u kojoj sam držao nož sa palcem okrenutim u lijevo, stavio nož na grlo u visinu jabučice, odnosno prslonio i pritisnuo kožu na vratu Nevenke Čengiće u visini jabučice, odnosno grkljana. Koliko se sjećam Nevenki sam rekao, dok me je gledala u lice: "Oće li se vratiti ustaše, majku li ti jebem?". Ne sjećam se tačno šta je Nevenka rekla, ali čini mi se da je spomenula riječ "četnici" i da će se neko vratiti ili tome slično. Dok smo govorili ove riječi Nevenka i ja ja sam je držao za kosu, nakon čega sam pustio njenu kosu, a zatim njena glava poslije mog trzaja, odnosno odpuštanja kose trznula i krenula ka naprijed, tj. izvršila pritisak na oštricu mog noža i zatim sam ja, nakon što je već bio nasječen njen vrat od trzaja i zatim sam ja nožem povukao u desnu stranu, a nakon toga sam se odmakao od nje. Dok sam nož povlačio u desno po njenom vratu čulo se vrlo tihi zvuk koji je proizvodio nož u mojoj ruci sjekuci kožu na njenom vratu, a ja sam osjetio da moj nož sječe Nevenkin vrat, odnosno kožu na Nevenkinom vratu.

Zatim sam se odmakao od Nevenke i vidio sam na mom nožu trag krvi koji je počinjao od polovine oštrice noža, pa do vrha oštrice noža. Iz kuhinje sam odmah otišao u spavaću sobu Čengiće Drage koja se nalazi u odnosu na ulazna vrata u kuću sa desne strane, a u spavaću sobu se ulazi iz kuhinje kroz vrata koja se nalaze u desnom gornjem uglu u odnosu na ulazna vrata u kuću. U spavaću sobu sam ušao s namjerom da zapalim namještaj u sobi, što sam i učinio na način da sam izvadio upaljač plastični tamne boje, prišao bračnom krevetu i upaljačem sa otvorenim plamenom zapalio jedan kraj ćebeta kojim je bio prekriven krevet. Kada sam se uvjerio da je planulo ćebe, odnosno jako se zapalilo prišao sam jednom ormaru otvorio ga i ponovo otvorenim plame-

Božidar Čabović

nom upaljača zapalio rukav od nekog odjevnog predmeta, tek kada sam se uvjerio da je i to zapaljeno izišao sam iz spavaće sobe ponovo u kuhinju. Kada sam ušao u kuhinju prvo što sam primetio je bilo da Nevenke Čengiđ i njenog mlađjeg djeteta nema u kuhinji, a zatim sam primetio da kauč, odnosno prekrivač na kauču gori plamenom. Ne sjećam se dali sam vidio starijeg sina od Drage i Nevenke Čengiđ da leži na kauču u momentu kada je kauč bio zapaljen, ali sam se sada sjetio da je Damir Travica, nakon što sam ja ispalio rafal u Dragu Čengiđa, iza mojih leđja prvo pucao kratažom u starijeg sina Drage i Nevenke Čengiđ koji je u tom momentu sjedio ili ležao na kauču lijevo od ulaznih vrata, a da je nakon toga ispalio drugi metak iz svog krataža u pravcu Nevenke i mlađjeg sina Drage i Nevenke Čengiđa sa udaljenosti od oko 3-4 metra.

Čim sam vidio da u kuhinji nema Nevenke Čengiđ i njihovog mlađjeg djeteta ja sam istrčao iz kuhinje vani, ispred kuće, uz stepenice i tada sam primetio Damira Travicu i Nebojšu Travicu koji su već izišli iz dvorišta Drage Čengiđa na put koji izvodi prema zaseoku Đakulović. Damir Travica i Nebojša Travica su zastali i ja sam im prišao. Kada sam prilazio njima dvojici, koliko se sjećam rekao sam im "Nema je" našta su mi oni odgovorili da Nevenku nisu vidjeli. Zatim sam se ja uputio ponovo prema kuću, u namjeri da pronadjem Nevenku Čengiđ i da je ubijem. Došao sam do gusterne koja se nalazi na oko 4-5 metara lijevo od kuće kada se gleda prema ulaznim vratima i tada sam začuo jecanje od Nevenke i plač mlađjeg djeteta, koje je činimi se govorilo "Mama, mama". Prišao sam mjestu gdje se nalazila Nevenka i njeno mlađe djetete, a to je bilo na uglu neke šupe ili kokošinca, a to je bilo oko desetak metara udaljeno od prednjeg lijevog ugla kuće kada se gleda prema ulaznim vratima. Nevenku sam tu zatekao da leži na leđima, a mlađji sin joj je ležao preko grudi i ona ga je držala rukama. Prišao sam im na oko jedan metar i iz automatske puške u pravcu njih dvoje ispalio jedan rafalod 4-5 metaka. Sad sam se sjetio da kada sam prišao Nevenki i mlađjem djetetu, Nevenka je podigla glavu, a nakon što sam ispalio rafal njeno glava je pala na zemlju. Nakon toga nisam čuo jecaj ni djeteta, ni Nevenke, okrenuo sam se i otišao prema Damiru Travici i Nebojši Travici.

Kada smo se ponovo sastali nas trojica krenuli smo prema zaseoku Đakulović glavnim putem koji izvodi iz sela Ervenik prema zaseoku Đakulović. Od momenta kada sam ušao u kuću Drage Čengiđa, pa do momenta kada smo krenuli prema zaseoku Đakulović prošlo je 15 minuta.

Od kuće Drage Čengiđa do zaseoka Đakulović je udaljenost od oko 1 kilometar. Ponavljam da sam išao u zaseok Đakulović s namjerom da i Đakulović koji su preostali ili pobijemo ili proteramo. Kad smo se sastali i krenuli prema zaseoku Đakulović ja sam u grubim crtama objasnio Damiru i Nebojši kako sam ubio Dragu Čengiđa i kako sam zaklao Nevenku Čengiđ, i kako sam pucao u Nevenku i njihovog mlađjeg sina, a Travica Damir je meni i Travica Nebojši objasnio kako je kratažom pucao u Nevenku, njihovog starijeg i njihovog mlađjeg sina.

Dok smo išli prema zaseoku Đakulović ja sam išao na čelu naše trojke i kada smo došli u zaseok Đakulović zaustavio sam se pred kućom od Pavla ili Petra Đakulovića, u glavnom pred kućom za koju sam znao da se u njom nalazi porodica jednog od njih dvojice. Kada sam prišao vratima na kapiji dvorišta od kuće Pavla ili Petra Đakulovića vidio sam da Travica Damir odlazi prema stogovima sijena iznad kuće, a Travica Nebojša odlazi u kuću koja je bila lijevo od mene. Ja sam tada čuo lajanje psa koji se nalazio iznad garaže, ja sam otišao prema psu i ubio ga rafalom iz automatske puške. Kad sam ubio psa do mene je došao Travica Damir, kojem sam tada dao svoju automatsku pušku, a ja sam otišao ispred kuće, tačnije kod vrata na ogradi dvorišta, rasklopio "ZOLJU" stavio tamponu u uši, nanišanio i ispalio "ZOLJU"

P. L. ...

u vrata kuće Petra ili Pavla Dakulovića. Vrata u koja sam ispalio "ZOLJU" sa udaljenosti oko dvadesetak metara su se nalazila na gornjem spratu te kuće. "Zolju" sam ispalio baš u vrata te kuće s namjerom da ubijem porodicu za koju sam mislio da se nalazi u toj kući.

Nakon toga otišao sam do garaže koja se nalazila pored te kuće i vidio sam Travica Damira i Travica Nebojšu da ispuštaju gorivo iz rezervoara traktora koji se nalazio u garaži. Nakon kratkog vremena izašli smo iz garaže i Travica Nebojša je tada bacio jedno pakovanje eksploziva (TNT) u garažu međutim eksploziv nije eksplodirao jer je verovatno ispala detonatorska kapisla. Nakon toga Nebojša se popeo do vrata u koja sam ja ispalio "zolju" i rekao mi da nije bilo ništa, a zatim je, koliko se sjećam zapalio tu kuću, dok je Damir palio štalu, tzn. vatrenu kuću, neke šupe, kao i ja.

Zatim smo sva trojica otišli u susjednu kuću, te smo i tu zapalili kuće i prateće objekte, a nakon toga smo otišli poprečnim putem prema kući Josipa Čengića u zaseoku Čengići. Krenuli smo prema kući Josipa Čengića s namjerom da i nju zapalimo, a vjerujem da smo zatekli njega i njegovu suprugu da bi smo i njih ubili. Kada smo od kuća Dakulovića izišli na put koji izvodi prema zaseoku Čengići začuli smo jednu ili dvije eksplozije iz pravca zaseoka Pajići. Kada smo došli na put iz pravca zaseoka Čengići u automobilu marke "zastava 101" vlasništvo Nikole Traviće, od oca Stevana, do nas su došli upravo Travica Nikola koji je vozio auto i Travica Željko, zvani Žorž i kod nas su se zaustavili. Kada su zaustavili automobil ja sam njima dvojici pokazao zastavu sa šahovnicom, a nama su Nikola i Željko rekli, koliko se sjećam, sledeće: "Mi smo zapalili Pajiće, kuću Pere Jurišića i kuću Josipa Čengića" našata smo im mi rekli da se nevidi plamen iz tih kuća, da oni to nisu dobro uradili i da mi idemo da to dovršimo. Odatle smo krenuli prema kući Josipa Čengića koja je bila udaljena oko 500 metara od nas. Kada smo prišli kući Josipa Čengića prvo su Damir i Nebojša zapalili nekoliko stogova sjena koji se nalaze desno od kuće, a zatim smo ušli u dvorište kuće Josipa Čengića. Ne mogu se tačno sjetiti ko je šta od nas palio, ali se dobro sjećam da sam ja zapalio neke mješine (kože životinja) a zatim sam kada je plamen u kući već bio dosta jak ja uzeo jednu plinsku bocu veličine oko 40 centimetara, odvrnuo sigurnosni ventil i ostavio je u šupi pored kuće gdje sam je našao. Nakon toga sam zajedno sa ostalim izišao iz dvorišta kuće i krenuli smo prema centru s. Ervenik. Nakon 15-20 minuta od kada smo napustili dvorište Josipa Čengića začuli smo jaku eksploziju koja je poticala vjerovatno od te plinske boce.

Išli smo poprečnim putem ka centru sela Ervenik, a ne glavnim putem, iz razloga da nas nebi tko video.

Kada smo idući prema s. Ervenik Travica Nebojša, Travica Damir i ja došli do zapaljene kuće Ivice Ivankovića prisjetio sam se da smo Travica Damir i ja zapalili tu kuću prošle godine u julu ili avgustu mjesecu.

Kada smo došli do kuće Save Šašića na udaljenosti oko 600 m smo vidjeli kuću Drage Čengića koja je bila u plamenu. Nesjećam se tačnih riječi koje sam tada rekao, ali mislim da sam prokomentarisao da ta kuća još nije izgorjela. Nakon toga smo poprečnim putevima, preko livada i kroz vinograde došli do Damirove kuće i sva trojica ušli u kuhinju Damirove kuće. U Damirovu kuću smo ušli oko 22-22,30 časova, jer se sjećam da je Damir pitao nekoga koliko je sati i da se je radilo o tom vremenu. Poslije toga u kuhinji smo sva trojica popili po jednu ili dvije čaše rakije, pojeli po komad mesa i zatim smo Travica Damir i ja njegovim autom otišli u kuću po-

Colozan Kolozan

kojnog Kovačević Nedjeljka gdje smo se zadržali do oko 02,00 časova sledećeg dana. Oko 02,00 časova, pošto me je boljela glava, ja sam zamolio Damira da me odveze kući, što je on i uradio.

Nakon dva do tri dana uzeo sam svoj nož i lagano ga izbrusio s namjerom da sa njega uklonim sve eventualne tragove krvi, a u nedjelju, prije pet dana znači 09.02.1992. godine promjenio sam svoju automatsku pušku sa svojim bratom od strica Kovačević Milom, od oca Ljubana s ciljem da se neotkrije da sam ja pucao iz te automatske puške u Dragu Čengića, Nevenku Čengić i njihovog mlađeg sina. U nedjelju, 09.02.1992. godine bio sam skoro cijeli dan u društvu sa svojim rođakom Kovačević Milom. Negdje oko 17,00 časova izvršili smo zamenu naših pušaka i to na način da sam mu ja rekao da sam pucao iz te puške u Dragu Čengića, Draginu djecu i ženu i da se plašim da će neko otkriti da je to uradjeno baš iz moje puške, a Kovačević Mile se složio sa mnom i pristao da zameni puške, što smo i uradili u mojoj kući, tačnije u mojoj sobi. Prilikom zamene ja sam sa automatske puške koju mi je dao Mile Kovačević skinuo prteni remnik i stavio na svoju pušku koju sam dao Mili Kovačeviću, a remnik koji je bio na mojoj pušci sam stavio na pušku koju je meni dao Mile Kovačević.

Kratež, odnosno lovačku pušku koju mi vi pokazujete i koju trenutno gledam odmah sam prepoznao i siguran sam da je to kratež vlasništvo Travica Damira, a koji je on nosio prilikom ubijstva porodice Čengić. I sam sam taj kratež dosta puta dražao u ruci i pucao iz njega. Kratež prepoznajem i po tome što se na sredini njegovih cijevi nalazi brušena površina dužine oko 5-6 centimetara, a znam da potiče iz razloga što je na to mjesto kratež pogodjen metkom iz automatske puške kada smo Damir i ja zajedno bili na barikadama. Nakon toga, odlično se sećam Damir je popravljao kratež koji je jedno vrijeme bio neupotrebljiv za gadjanje.

Pakovanje eksploziva "TNT" na kojem piše "HIGH EXPLOSIVE TNT 1 POUND NET CORPS OF ENGINEERS, U.S.A. DANGEROUS" je isto onakvo pakovanje kakvo smo nosili Travica Damir, Travica Nebojša i ja kada smo izvršili ubijstvo porodice Čengić i paljenje i rušenje u zaseoku Đakulovićima i Čengićima. Također prepoznajem i kordu crvene boje. Ovaj eksploziv, odnosno komplet eksploziv sa kordom prepoznajem i po smeđoj selotejp traci koja utvrđuje kordu i detonatorsku kapislu u pakovanju eksploziva.

Za automatsku pušku sa sklapajućim kundaktom serijskog broja 570926, a koju mi vi pokazujete, mislim da je puška koju sam dobio od Kovačević Mile. Siguran sam da remnik koji mi pokazujete, kožni je moj remnik, odnosno nalazio se na mojoj automatskoj pušci koju sam ranije opisao, a iz koje sam pucao u članove porodice Čengić. Prepoznajem ga i po tome što sam ja skraćivao taj remnik i vidljivo je da je on skraćivan, odnosno da sam to ja radio.

Nož sa korica koji mi vi pokazujete je sigurno moj nož i u potpunosti odgovara mom opisu koji sam ranije dao. Nož je dužine oko 35 centimetara, sječivo je dugačko oko 20 centimetara, prepoznajem ga po tamnim mrljama, prepoznajem ga i po dršci, odnosno gumenom djelu na dršci koji je, kad sam dobio taj nož od brata iz Zagreba, bio debeo pa sam ja stanjivao taj gumeni dio drške i prilagodio ga za svoju šaku. Sječivo prepoznajem i po tome što kada sam dobio taj nož tupa strana sječiva nije bila oblikovana kao sada, te sam ja brusilicom brusio taj dio i izveo liniju koja je sada na slječivu.

Colin Koback

Nož prepoznajem i po metalnoj kugli na vrhu drške na kojoj je vidljiv mehanički zarez i stanjene površine proizvedene udarcem. Korice, odnosno futrolu koju mi vi pokazujete a koja služi za nošenje noža na kajišu, upravo sam ja lično izrađivao od žutog vojničkog opasača i spajao sa metalnim nitnama, koje mi zovemo rabatini. Također sam ja na spoljašnjoj strani futrole, odnosno licu futrole urezao štit i napisao 4 slova S, što predstavlja znak Knindži. Upravo taj nož, u tim koricama ja sam nosio pri ubijstvu porodice Čengić, i upravo tim nožem sam zaklao Nevenku Čengić.

Vezano za predmetni događaj nemam više ništa izjaviti, izjavu sam slušao dok je diktirana u zapisnik, a i čitanjem sam se uverio da u potpunosti odgovara mojim navodima datim u iskazu, te je prihvatam kao svoju, što potvrđujem svojeručnim potpisom".

Završeno u 15,00 časova dana 13.02.1992. godine.

OBAVEŠTENJE PRIMIO:
kapetan I klase
Pećanac Dragomir

ZAPISNIČAR:
GL na službi u JNA
Sladić Snježana

OBAVEŠTENJE DAO:
vojni obaveznik
Kovačević Slobodan

